

искуство“; и — дѣйствително отъ 1839 до 1871 год. до самата му сирѣчь смърть, покойнія не упражнява медицинатъ, ако и да го често призиваваха.

Въ разстояніето на тия 30 години впрочемъ, той бѣ посветилъ живота си въ изслѣдованіето на физико-математически, химически и астрономически науки, рѣководимъ отъ негови собствени предначертанни научни основни начала. За тая цѣль, покойнія е сѣчинилъ и напечаталъ на френскія языкъ преимущественно, отчасти же на Нѣмскія и Гръцкія язици, многобройни негови творчески умственни произведевія; и до самата си смърть, той се най дѣятелно и неуморимо занимаваше и списване по горѣказаннитѣ науки и денѣмъ и нощѣмъ. Най отличнитѣ негови сѣчиненія сѣ: Система на Атмосферологіята, Физика небесна (**celeste**), Славянска философія, (на Нѣмски). Метеорологически Атласъ и проч. — Покойнія е напечаталъ ~~таже~~ ^{таже} на френски и еднѣ книжкѣ подъ наименованіето „Нѣма да има вече пожаръ въ градоветѣ!“; за която цѣль той е правилъ опити близо при Лондонъ и е ималъ официални переписки съ Нигилишкото правителство.

Покойнія Д-ръ П. Беронъ бѣше не само ревностенъ Списателъ, но и най усерднѣя ревнителъ за просвѣщеніето на злочестото си по онова време отечество Бѣлгарія. Движимъ отъ тия си родолюбиви чювства, той се постоянно грижеше за да се просвѣти най напредъ родното му отечество Котелъ; и за тая цѣль той услови въ 1846 година ученнѣя Бѣлгаринъ Александра Хаджикъ (Росети), който по него време е билъ не въ Страсбургъ, и го испрати въ Котелъ за той, спорядъ нетхриѣливѣя си характеръ, не можѣ те сѣди и слѣдъ малко време напусна Котелъ. Въ 1847 покойнія услови други единъ учитель Ивана Добровича въ Котелъ, който дѣйствително и се засѣдѣ та години и учителствова доволно успѣшно.

Покойнія Д-ръ П. Беронъ не се задоволявалъ това си любородно пожертвованіе, — той най напре